

Αδέρφια σε ξεχωριστό ή σε κοινό δωμάτιο; Οι παιδοψυχολόγοι απαντούν

Γράφει ο Γιάννης Ξηνταράς

Το ερώτημα είναι ένα νόμισμα με δύο όψεις...

Πρώτον τι κερδίζουν όταν κοιμούνται χώρια:

Τα παιδιά θα ήταν καλό να έχουν το δικό τους δωμάτιο (εφόσον υπάρχει ο απαιτούμενος χώρος), που δεν θα το χρησιμοποιούν μόνο για να κοιμούνται αλλά και για την ευχαρίστησή τους με τα παιχνίδια τους, την ησυχία τους για να διαβάσουν ή την ασφάλεια τους όταν θέλουν να απομονωθούν.

Ας δούμε αναλυτικά γιατί είναι σημαντικό το κάθε παιδί να έχει το δικό του προσωπικό χώρο:

1). Καταρχήν, τα αδέρφια διαφορετικού φύλου το πιο πιθανό είναι να διαφέρουν τα ενδιαφέροντα και τα παιχνίδια τους. Το ένα θα θέλει να γεμίσει το δωμάτιο με αυτοκινητάκια και αφίσες ποδοσφαιριστών και το άλλο με κούκλες και αφίσες με την αγαπημένη ηρωίδα. Το πιο δύσκολο κομμάτι έγκειται όταν τα αδέρφια είναι σε μεγαλύτερη ηλικία και δημιουργείται μία σεμνοτυφία που μπορεί να τα κάνει να νιώθουν άβολα.

2). Όταν τα αδέρφια είναι διαφορετικής ηλικίας, το ένα στο παιδικό στάδιο και το άλλο στο εφηβικό στάδιο, είναι σημαντικό να έχουν το δικό τους δωμάτιο γιατί τα ενδιαφέροντα μπορεί να είναι διαφορετικά. Μία τέτοια συγκατοίκηση, απαιτεί από το μεγαλύτερο παιδί να δείχνει υπομονή και από το μικρότερο να σέβεται. Κάτι που δεν είναι κακό αλλά δεν είναι πάντα εφικτό, και μπορεί να δημιουργήσει κάποιες συγκρούσεις.

3). Μιας και αναφερθήκαμε στις συγκρούσεις μεταξύ των αδελφών, κάτι που είναι φυσικό να γίνεται, προτιμότερο είναι να υπάρχει η δυνατότητα του προσωπικού χώρου για να απομονωθούν τα αδέρφια, ώστε να κλιμακωθεί η ένταση.

4). Τέλος, δεν αποκλείεται το ίδιο το παιδί να έχει επιθυμία να έχει το δικό του δωμάτιο. Ωφέλιμο είναι, εφόσον υπάρχει ο χώρος, οι γονείς να σεβαστούν και να υλοποιήσουν την επιθυμία τους.

Δεύτερον, τι κερδίζουν όταν κοιμούνται στο ίδιο δωμάτιο:

Παρόλα αυτά, όταν δεν υπάρχει διαθέσιμος χώρος και τα αδέρφια πρέπει να μοιραστούν το ίδιο δωμάτιο, παρουσιάζει και αυτή η περίπτωση κάποια θετικά οφέλη. Ειδικά αν μιλάμε για παιδιά ίδιας ηλικίας και φύλου.

1). Τα μικρά παιδιά ηλικίας μεταξύ δύο με δέκα ετών, πολλές φορές, αντιμετωπίζουν κάποιες φοβίες με το σκοτάδι ή με τα «τέρατα» της νύχτας! Το να είναι δύο μαζί, τους κάνει να νιώθουν πιο ασφαλή από το να είναι μόνο τους. Νιώθουν δύο φορές πιο δυνατά για να «πολεμήσουν» τα «τέρατα» που κρύβονται ανάμεσα στα παιχνίδια τους ή κάτω από το κρεβάτι ή μέσα στην ντουλάπα.

2). Τα αδέρφια που μοιράζονται το ίδιο δωμάτιο, μαθαίνουν να αφήνουν χώρο και στον άλλον. Διαπραγματεύονται τα όρια τους, και τους καθιστά υπεύθυνους μέσα στον ίδιο τους το χώρο.

3). Έχοντας κοινό δωμάτιο, διπλασιάζεται η ποσότητα των διαθέσιμων παιχνιδιών. Έτσι αφού έχει συζητηθεί, τα παιδιά έχουν πρόσβαση στη διπλάσια ποσότητα παιχνιδιών.

4). Τέλος, με το κοινό δωμάτιο τα παιδιά μαθαίνουν να σέβονται. Σέβονται τα πράγματά τους, τους ρυθμούς τους, τις συνήθειές τους. Στο μικρό προσωπικό χώρο του καθενός μπορεί να έχει τις προσωπικές στιγμές του για να ξεκουραστεί, να χαλαρώσει και να σκεφτεί. Κάτι που επιβάλλεται στο άλλο παιδί να σεβαστεί.

Σημαντικό είναι το κάθε παιδί να νιώθει άνετα, όμορφα και καλά στο χώρο του. Είτε αυτό σημαίνει πως έχουν ξεχωριστά δωμάτια ή το ίδιο. Θα βοηθούσε το καθένα να έχει την δικιά του ντουλάπα, το δικό του συρτάρι, το δικό του κρεβάτι, το δικό του γραφείο, τα δικά του παιχνίδια. Μια καλή ιδέα για να πραγματοποιηθεί, θα μπορούσε να βαφτεί σε ξεχωριστά χρώματα η κάθε πλευρά...

Απόσπασμα από το βιβλίο «Οι γονείς ρωτούν Οι ψυχολόγοι απαντούν», της Anne Bacus.

Το κείμενο επέλεξε και επιμελήθηκε ο Ψυχολόγος-Οικογενειακός Σύμβουλος Γιάννης Ξηντάρας